

به نام خدا

دانشگاه تهران

دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر

پروژه دوم درس سیستم‌های نهفته بی‌درنگ

نام و نام خانوادگی	سارا رضایی منش-نرگس غلامی-آوا کاظمی نژاد-ریحانه احمدپور
شماره دانشجویی	810198494-810197675-810198447-810198576
تاریخ ارسال گزارش	

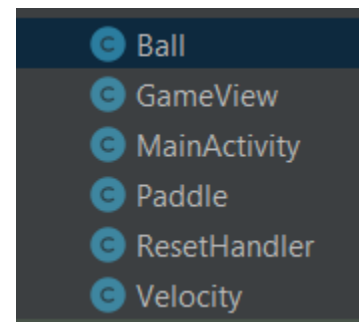
نحوه شکست کار بین اعضا:

- درست کردن گرافیکی راکت و توپ و بررسی برخورد توپ و چوب صاف
- کار با شتاب سنج و جابجایی راکت
- کار باژیروسکوپ و چرخاندن راکت
- حرکت توپ و بازخورد توپ به برخورد با راکت
- بررسی اپلیکیشن با استفاده از ابزار و پاسخ به سوالات صورت پروژه

مفروضات:

طراحی مفهومی و ساختار برنامه اندروید:

ساختار برنامه به این صورت است که هر کدام از توپ و راکت کلاس مخصوص به خود را دارند.

روند برنامه به این صورت است که بعد از مقدار دهی اولیه در کلاس پدر که همان کلاس GameView است، همواره در یک چرخه هستیم که ابتدا اجسام آپدیت می شود و سپس draw می شود. در نتیجه هر دوی این کلاس ها یک فانکشن update و یک فانکشن draw دارند که دائما در این چرخه صدا زده می شوند. کلاس velocity نیز برای مدیریت سرعت توپ می باشد.

ابزارهای مربوط و کتابخانه های مورد استفاده:

از کتابخانه canvas برای گرافیک برنامه استفاده کردیم. همچنین برای اندازه گیری های مختلف برنامه من جمله شتاب سنج وژیروسکوپ از کتابخانه های Sensor کمک گرفتیم.

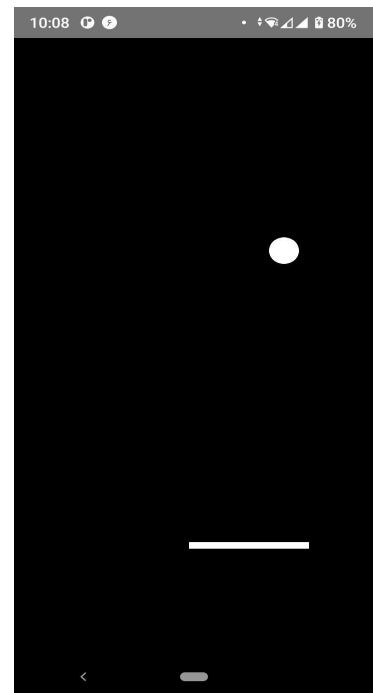
تنظیمات آزمایش ها و سناریوهای تست:

یک سری از تست هایی که بر روی اپلیکیشن صورت گرفت توسط emulator خود اندروید استادیو بود ولی برای تست نهایی روی گوشی موبایل امتحان میشد.

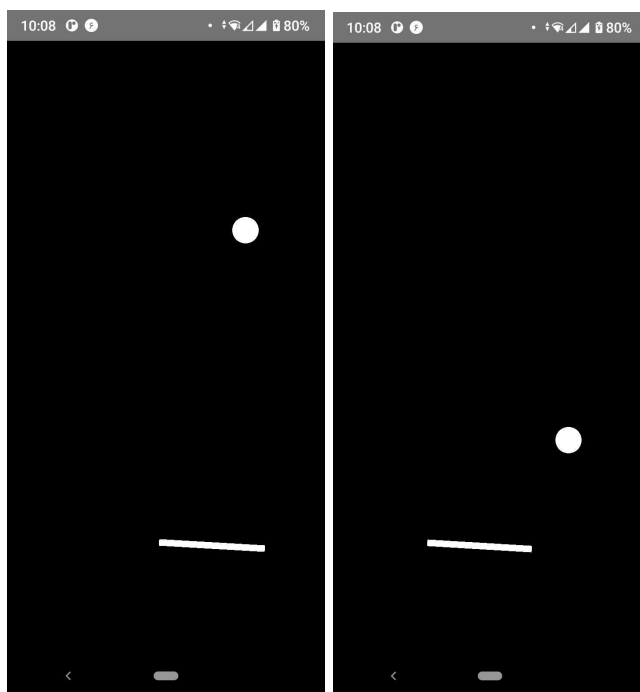
سناریوهای تست شامل گرداندن موبایل، جابجایی موبایل، در حالت سکون نگه داشتن آن بود.

تصاویر مربوط به خروجی برنامه و تصاویر Perfetto :

برنامه در لحظات اولیه، سقوط آزاد توپ:

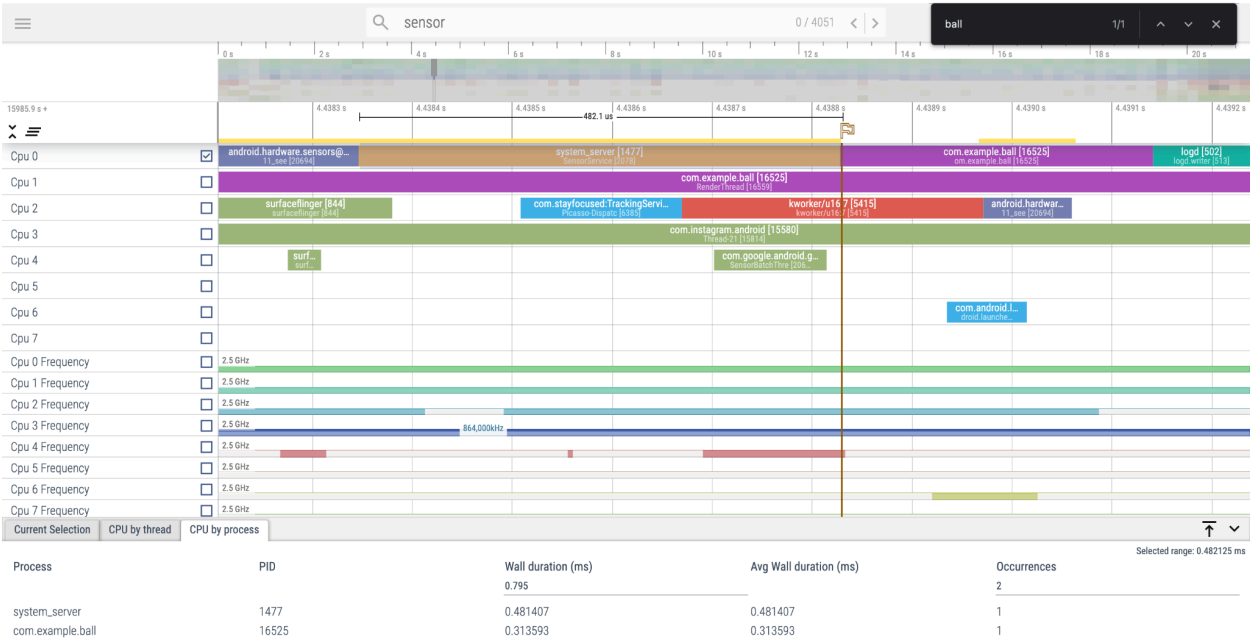
جابجایی راکت و چرخیدن راکت:

خروجی برنامه preffeto:

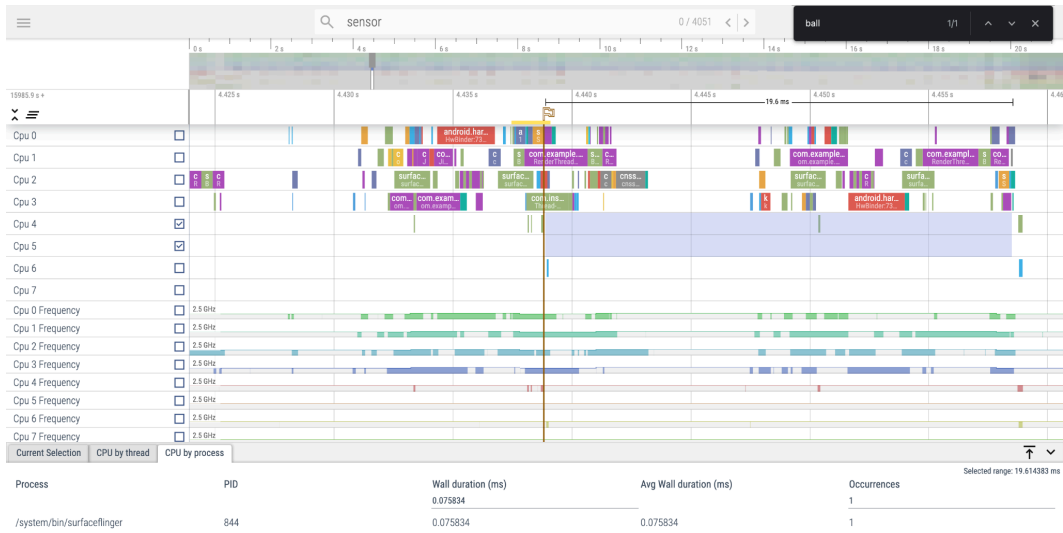
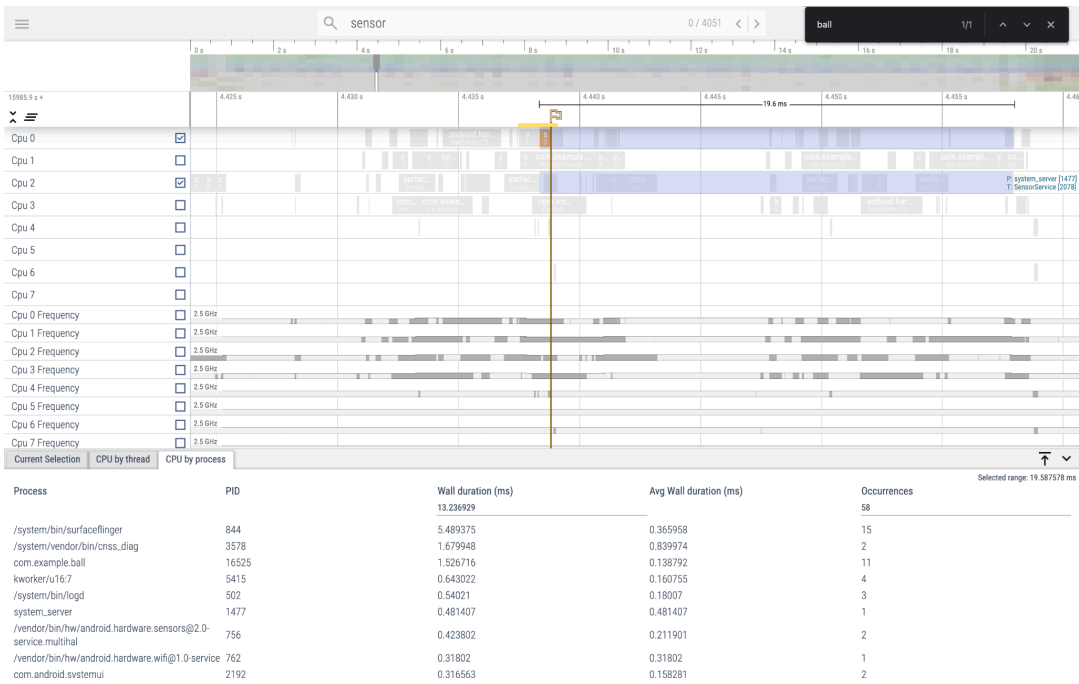

طول خواندن سنسور

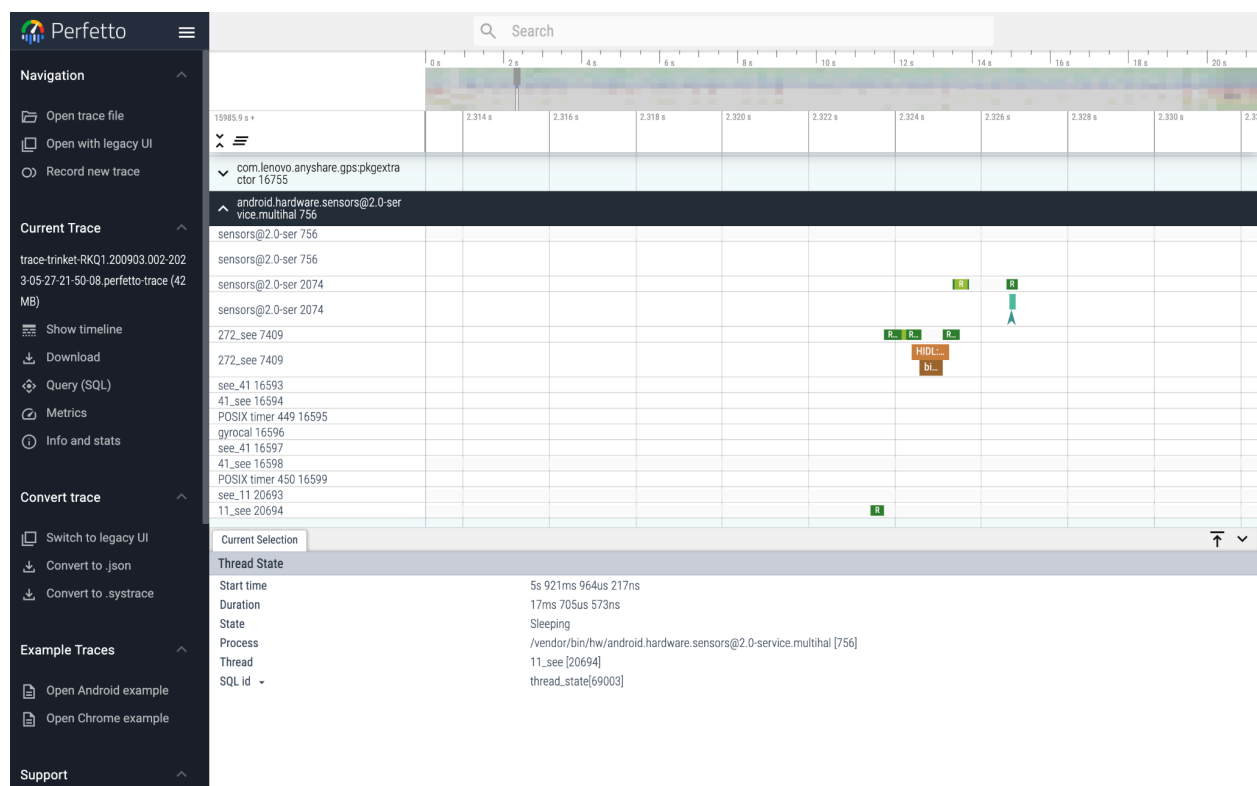
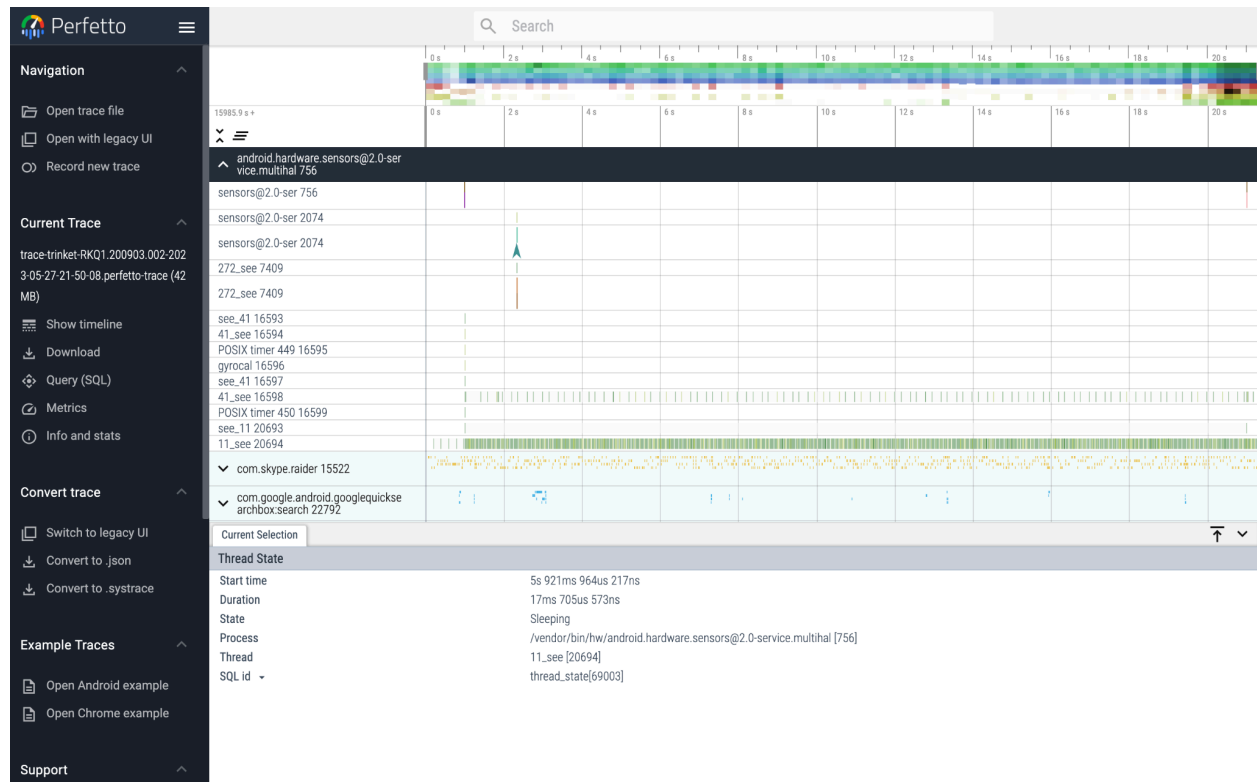

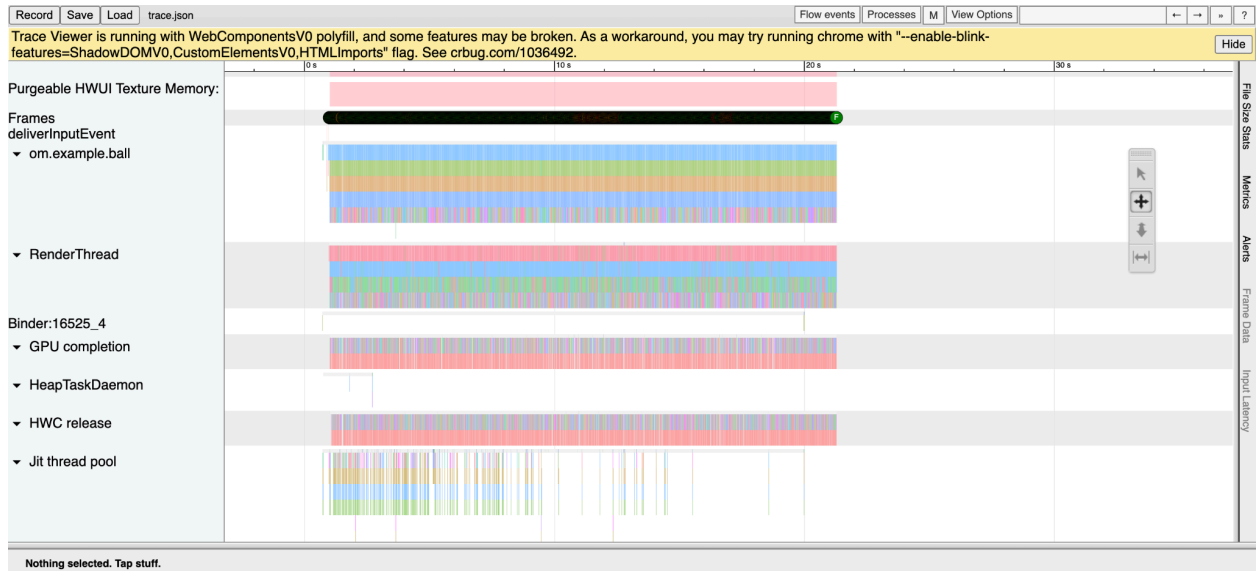
Process	PID	Wall duration (ms)	Avg Wall duration (ms)	Occurrences
system_server	1477	0.481407	0.481407	1
com.example.ball	16525	0.313593	0.313593	1

زمان بین ۲ تا سنسور کال

سنسور های برنامه

گزارش نتایج و پاسخ به سوالات مطرح شده:

1. در شکل های بالا cpu 0 را مشاهده کنید. (طول زمان خوندن سنسور در آن مشخص شده) زمانی که درخواست خواندن داده از یک سنسور داده می شود تا زمانی که داده ها دریافت شوند، چند اتفاق در سطح سیستم عامل رخ می دهد. در ادامه، مراحل اصلی از این فرآیند را توضیح می دهیم:

-ثبت نام سنسور: برنامه شما از طریق سرویس SensorManager در سیستم عامل ثبت نام می کند تا از سنسور مورد نظر (مثلاًژیروسکوپ) خواندن داده را دریافت کند.

-درخواست داده: بعد از ثبت نام سنسور، برنامه شما درخواست خواندن داده را به سیستم عامل می دهد. این درخواست ممکن است شامل نرخ نمونه برداری مورد نظر و دقت داده ها باشد.

- تنظیمات سنسور: سیستم عامل تنظیمات مربوط به سنسور را بررسی می کند و سپس تنظیمات لازم را بر روی سنسور اعمال می کند. این شامل تنظیم نرخ نمونه برداری و حساسیت سنسور است.

- خواندن داده: سیستم عامل در زمان های مشخصی داده های سنسور را از سنسور دریافت می کند. این زمان ها معمولاً متناسب با نرخ نمونه برداری تنظیم شده است.

- ارسال داده به برنامه: پس از دریافت داده های سنسور، سیستم عامل آنها را به برنامه شما ارسال می کند. برنامه می تواند این داده ها را برای تحلیل و استفاده در عملکرد خود استفاده کند.

- تجمیع و پردازش داده: برنامه می تواند داده های دریافت شده را تجمیع و پردازش کند تا اطلاعاتی مانند زاویه چرخش، شتاب و جهت را محاسبه کند.

-بروزرسانی داده: در هر زمان که داده های سنسور به روز شوند، برنامه می تواند داده های جدید را دریافت و بروزرسانی کند.

دقت کنید که این فرآیند به طور کلی استاندارد است و ممکن است بسته به سیستم عامل، سخت افزار و رابط برنامه نویسی (API)

مورد استفاده، تفاوت هایی داشته باشد. همچنین، عوامل دیگری مانند مصرف انرژی، پایداری سیگنال و زمان پاسخ سیستم نیز

می تواند بر عملکرد و دقت نمونه برداری تأثیر بگذارد.

بله، در برخی موارد، ممکن است تعارضی بین استفاده از کتابخانه مربوط به گرافیک و بروزرسانی سنسورها وجود داشته باشد، به ویژه در صورتی که هر دو فعالیت در یک Thread انجام شوند. این ممکن است به دلیل مسدود شدن یا تأخیر در یکی از فعالیت‌ها، تأخیر در بروزرسانی سنسورها یا کاهش کارایی گرافیکی منجر شود. در برنامه‌نویسی multithread، بهتر است که فعالیت‌های مرتبط با گرافیک را در رشته رابط کاربری (UI Thread) انجام داده و فعالیت‌های مرتبط با بروزرسانی سنسورها را در رشته‌های دیگری انجام دهید. این کار ممکن است از طریق استفاده از روش‌های مانیتورینگ مانند AsyncTask، Executor، Handler یا Coroutines در Java و Kotlin انجام شود. با این روش، شما می‌توانید بروزرسانی سنسورها را در یک thread مستقل انجام داده و به طور همزمان با بروزرسانی سنسورها، فعالیت‌های گرافیکی را در رشته رابط کاربری انجام دهید. این به شما امکان می‌دهد تا تعارض بین این دو فعالیت را کاهش دهید و بهبود عملکرد و کارایی برنامه خود را تضمین کنید. بنابراین، برنامه‌نویسی چند رشته‌ای صحیح و استفاده از روش‌های مناسب برای هر فعالیت، می‌تواند به حل مشکلات تعارض بین استفاده از کتابخانه مربوط به گرافیک و بروزرسانی سنسورها کمک کند.

بیشترین بار پردازشی در پروژه ما بر روی گرفتن و پردازش داده‌های سنسور است زیرا از طرفی از دو سنسور دیتا میگیریم و آن را تحلیل و بررسی می‌کنیم و از آن طرف قسمت گرافیکی اپلیکیشن اصلاً پیچیدگی خاصی ندارد.

2. در شکل‌های بالا cpu 0 و cpu2 را مشاهده کنید. (زمان بین ۲ تا سنسور کال که حدوداً ۲۰ میلی ثانیه می‌شود) بهترین نرخ نمونه‌برداری معمولاً در حدود 50 تا 200 هرتز است. این محدوده نرخ نمونه‌برداری به طور کلی به عنوان یک محدوده معقول برای بسیاری از برنامه‌ها در حالت کلی قابل قبول است. در عمل، بهتر است با نرخ نمونه‌برداری بالا آزمایشات خود را آغاز کنیم و سپس در صورت لزوم نرخ را کاهش دهیم. با این روش، می‌توانیم نرخ نمونه‌برداری را براساس نیازهای خاص برنامه و قابلیت‌های سیستم تنظیم کنیم.

در این برنامه، از آنجایی که لازم است در هر لحظه به حرکات کاربر واکنش نشان دهد و محاسبات جدید انجام دهد، در صورت نمونه‌برداری با استفاده از تاخیر بیشتر از SENSOR_DELAY_GAME، ممکن است بسیاری از حرکات را از دست بدهیم. همچنین از آنجایی که حرکات کاربر در بازه‌های زمانی بسیار کوچک ممکن است دچار خطا شود و همچنین سنسورها نیز نویز دارند، استفاده از تاخیر کمتر هم تأثیر این نویزها و خطاها را در محاسبات ما بیشتر می‌کند و باعث می‌شود حتی به تغییرات بسیار

جزئی در حرکات کاربر که ممکن است عمدی نبوده باشد واکنش دهیم. در این برنامه با استفاده از آزمون و خطا به دست آوردیم که `SENSOR_GAME_DELAY` تاخیر نمونه برداری ای است که با استفاده از آن نه ایونت های مهم را از دست می دهیم و نه به ایونت های غیرعمدی و خطاها واکنش نشان می دهیم.

در اندروید استادیو می توان از سرویس `SensorManager` استفاده کرد و نرخ نمونه برداری را برای سنسورها تنظیم کرد. به عنوان مثال:

```
8 usages
@Override
protected void onAttachedToWindow() {
    super.onAttachedToWindow();
    if (accelerometerSensor != null) {
        sensorManager.registerListener(listener: this, accelerometerSensor, SensorManager.SENSOR_DELAY_GAME, SensorManager.SENSOR_DELAY_GAME);
    }
    if (gyroscopeSensor != null) {
        sensorManager2.registerListener(listener: this, gyroscopeSensor, SensorManager.SENSOR_DELAY_GAME, SensorManager.SENSOR_DELAY_GAME);
    }
}
```

در برنامه خودمان به این صورت نرخ نمونه برداری ها را ست کرده ایم. `SENSOR_DELAY_GAME` تا حد خوبی دقیق است.

۳. استفاده از `Android NDK` به جای `Android SDK` ، در زیر به مزایا و معایب استفاده از آن ها اشاره می شود:

مزایا:

1- اجرای سریع تر: یکی از مزایای استفاده از `Android NDK`، این است که برنامه هایی که با استفاده از زبان های `C` و `C++` نوشته شده اند، سریعتر از برنامه هایی هستند که با استفاده از `Java` نوشته شده اند.

2- دسترسی به کتابخانه های `C/C++`: با استفاده از `Android NDK`، می توانید به هر کتابخانه ای که برای `C/C++` وجود دارد، دسترسی داشته باشید و از آن در برنامه های خود استفاده کنید.

3- قابلیت استفاده در انواع پلتفرم ها: برنامه هایی که با استفاده از `Android NDK` نوشته شده اند، می توانند بر روی انواع پلتفرم هایی که از `C/C++` پشتیبانی می کنند، اجرا شوند.

معایب:

1- پیچیدگی بیشتر در توسعه: برنامه نویسی با استفاده از زبان های `C` و `C++` پیچیده تر از برنامه نویسی با استفاده از `Java` است.

2- عدم سازگاری با همه دستگاه ها: برنامه هایی که با استفاده از `Android NDK` نوشته شده اند، به علت استفاده از کد `native`، ممکن است با برخی دستگاه ها سازگار نباشند.

3- افزایش حجم برنامه: به دلیل استفاده از کد native، حجم نرم‌افزارهایی که با استفاده از Android NDK نوشته شده‌اند، افزایش خواهد یافت.

در نهایت باید گفت که استفاده از Android NDK به جای Android SDK، بسته به نوع پروژه و نیازهای آن می‌تواند مزایا و معایب خود را داشته باشد، بنابراین انتخاب به عهده برنامه‌نویس است.

۴.

سنسورهای Hardware-based و Software-based

1. سنسورهای Hardware-based:

این سنسورها به صورت فیزیکی و با استفاده از قطعات الکترونیکی و حسگرها ساخته شده‌اند. این سنسورها معمولاً به صورت دستگاه جداگانه‌ای به کامپیوتر شما متصل می‌شوند و برای کاربردهای مختلفی مانند اندازه‌گیری دما، فشار، رطوبت و... استفاده می‌شوند. سنسورهای Hardware-based عموماً دقیق‌تر از سنسورهای Software-based هستند و برای کاربردهایی که دقت بالا را می‌طلبند، مناسب هستند.

2. سنسورهای Software-based:

این سنسورها برای اندازه‌گیری‌هایی که برایشان پردازش نیاز است، از الگوریتم‌های نرم‌افزاری استفاده می‌کنند. به این ترتیب، سنسورهای Software-based قبل از تولید داده‌ها با پردازش داده‌های قبلی و الگوریتم‌های خود، دقت بالاتری را ارائه می‌دهند. این سنسورها برای کاربردهایی که نیاز به پردازش قبلی دارند مناسب هستند. به عنوان مثال، یک سنسور شتاب‌سنج در یک گوشی هوشمند یک سنسور Software-based است که با استفاده از الگوریتم‌های نرم‌افزاری، شتاب را اندازه‌گیری می‌کند.

در کل، این دو نوع سنسور برای کاربردهای مختلفی طراحی شده‌اند و بر اساس کاربرد و نیاز شما به دقت و توانایی پردازش داده‌ها، سنسور مناسب را انتخاب کنید.

در این پروژه از دو سنسورژیروسکوپ و Acclemeter استفاده می‌کنیم. ژيروسکوپ برای اندازه‌گیری درجه و Acclemeter برای اندازه‌گیری شتاب است و هر دو Hardware-based اند.

دو نوع سنسور رایج در صنعت الکترونیک هستند. تفاوت اصلی بین این دو نوع سنسور در Non-wake-up و Wake-up سنسورهای حالت فعال شدن آنها است.

- سنسور wake-up: در این نوع سنسور، فقط زمانی که مقدار مشخصی از داده‌ها به دست آمده باشد یا عملیات خاصی روی دستگاه انجام شود، سنسور فعال شده و اطلاعات جدیدی را به سیستم ارسال می‌کند. این نوع سنسور به دلیل استفاده از منابع کمتری از باتری و انرژی استفاده می‌کند و مزیتی برای طول عمر باتری و دسترسی به انرژی صرفه‌جویی می‌کند.

- سنسور non-wake-up: در این نوع سنسور، به طور پیوسته داده‌ها را تولید و برای سیستم ارسال می‌کند. این نوع سنسور نیاز به منابع بیشتری از باتری و انرژی دارد، زیرا به طور پیوسته داده‌ها را تولید می‌کند. در آینده نزدیک و با توسعه فناوری‌های صنعتی مانند اینترنت اشیا (IoT) به طور گسترده‌ای از سنسورهای Wake-up استفاده می‌شود، به عنوان مثال در صنعت خودروسازی که اگر از سنسورهای non-wake-up استفاده شود، سرعت عملکرد کندی خواهد داشت.

درباره نحوه دریافت بروزرسانی سنسورها و نتیجه کنترل راکت در Motion Controlled Pong Game نیز به دقت قابل بررسی است. با توجه به اینکه بازی Pong بسیار حساس است و باید به سرعت بسیار بالا اجرا شود، استفاده از سنسورهای Wake-up به دلیل سرعت عملکرد بالاتر و انرژی صرفه جویی بیشتر توصیه می‌شود. با این حال، انتخاب نوع سنسور باید با توجه به نیازمندی‌های پروژه و شرایط محیطی انجام شود.

هندل کردن برخورد چوب و توپ:

در صورتی که توپ یا بخشی از آن (با احتساب شعاع) بین $x1$ و $x2$ (مقدار x دو سر چوب) باشد و فاصله بین مرکز دایره و سطح چوب از شعاع دایره کمتر باشد، یعنی برخورد صورت گرفته است. در این صورت با استفاده از فرمول های ذکر شده در صورت پروژه شتاب جدید در دو جهت x و y محاسبه شده و اعمال می شود.

تشخیص برخورد بین توپ و چوب:

```
if((ball.getCenterX() - ball.getRadius() >= paddle.getLeft()-50 && ball.getCenterX() + ball.getRadius() <= paddle.getRight()+50)
    && (Math.abs(ball.getCenterY() - paddle.getTop()) <= ball.getRadius() ||
        Math.abs(ball.getCenterY() - paddle.getBottom()) <= ball.getRadius()) && !lastRebound) {
    velocity.setY(velocity.getY()*-1);
    ball.percussion(velocity, gyroZ, accelerationVelocity);
    lastRebound = true;
}
else {
    lastRebound = false;
}
```

محاسبه مقادیر جدید:

بخش گرانش:

پس از اینکه `gameView` تشکیل می شود، ابتدا سازنده ی سرعت برای شتاب ابتدایی صدا زده می شود، که طبق گفته ی پروژه این سقوط آزاد است و تنها محور y ها تغییر می کند و پس از برخورد بازمی گردد.

```
21 public class GameView extends View implements SensorEventListener {
    2 usages
22 Velocity velocity = new Velocity( x: 0, y: 25);
```

طبق گفته ی پروژه ایکس در ابتدا صفر است و می ماند و ایگرگ است که تغییرات ارتفاع را دارد، از آنجایی که خود گرانش کشش ده هایی دارد و ما هم در هر `timeStamp` باید تقریباً یک سوم صفحه را طی کرده باشیم، بنابراین ۱۵ تا برای محرک اولیه و آزادسازی حالت سقوط به روش آزمون و خطا اضافه کردیم.

همین طور نقطه ای که توپ ابتدا در آنجا قرار دارد را هم طبق پروژه وسط صفحه و بالاترین نقطه در نظر می گیریم:

```

20         private final int radius = 30;
21         1 usage  ↗ ryhnApp
22         public Ball() {
23             centerX = 540;
24             centerY = 5;
25         }

```

تنظیمات ابتدایی سازنده‌ها به این صورت می‌شود ، حال برای اعمال آن‌ها:

در ابتدا که سنسور شتاب را فعال می‌کنیم که چند قدم ثابت برای فعال کردن سنسورها داریم:

تعریف کنترل کننده‌ی سنسور و خود سنسور شتاب:

```

57         4 usages
           private SensorManager sensorManager;
58         2 usages
           private SensorManager sensorManager2;
59
60         3 usages
           private Sensor accelerometerSensor;

```

مقداردهی سنسورها به سیستم مورد تست:

```

75         sensorManager = (SensorManager) context.getSystemService(Context.SENSOR_SERVICE);
76         sensorManager2 = (SensorManager) context.getSystemService(Context.SENSOR_SERVICE);
77         accelerometerSensor = sensorManager.getDefaultSensor(Sensor.TYPE_ACCELEROMETER);

```

تنظیم زمان‌بندی سنسورها:

```

118 protected void onAttachedToWindow() {
119     super.onAttachedToWindow();
120     if (accelerometerSensor != null) {
121         sensorManager.registerListener( listener: this, accelerometerSensor,
122             SensorManager.SENSOR_DELAY_NORMAL, SensorManager.SENSOR_DELAY_NORMAL);
123     }

```

حال سیستم setup شده و به گرانش و مطالب مربوطه می‌پردازیم:

```

147         float deltaT = (event.timestamp - acceleratorSpan) * NS2S;
148         float acceleration = (float) Math.sqrt(rx*rx + ry*ry + rz*rz);
149         accelerationVelocity = acceleration * deltaT * 10;
150
151         if((event.values[0] < low_pass && event.values[0] > 0)
152             || (event.values[0] < 0 && event.values[0] > -low_pass)
153             || event.values[0] > high_pass
154             || event.values[0] < -high_pass
155             || lastax*ax < 0)
156             ax = 0;
157         dist = (float) (0.5*ax*Math.pow(delta_t, 2)+velox*delta_t);
158         last_x = dist;
159         velox = ax*delta_t;
160         lastax = ax;
161         acceleratorSpan = event.timestamp;

```

سه خط اول مقادیری هستند که به گرانش ربط دارن، از آنجایی که گفته شد طبق چند فریم یک سوم یک سوم حرکت کند و فریم در واقع همیشه زمان میان ایونت‌ها، ΔT را بدست می‌آوریم. فقط نکته‌ی مهمی که دارد این است که این زمان سیستمی ممکن است استاندارد نباشد، به همین علت NS2S ضریب استاندارد با توجه به سیستم تعریف می‌شود.

خط ۱۴۸ به توان دوی بردارهای فضا اشاره می‌کند که مجموع اینها همیشه r دو که رادیکالشان همیشه شتاب و از آنجایی که شتاب در زمان همیشه سرعت، بنابراین سرعت شتابی که توپ می‌خواهد استفاده کند را در اینجا داریم.

باقی بخش‌های این تصویر به گرانش ربطی ندارد و `acceleratorSpan` را به تایم جدید برای بازه‌ی جدید آپدیت می‌کنیم.

دو جا گرانش ماهیتش را نشان می‌دهد و باید بررسی شود هنگام عوض شدن سنسور و نیازش به آپدیت و هنگام کشیدنش و بررسی برخورد، از آنجایی که در بخش ابتدایی فقط گفته شده در ابتدا سقوط آزاد داریم و سپس با توجه به چوب فرمول‌ها برخورد اعمال می‌شود پس نیازی نیست این حالت همواره در بروز رسانی بررسی شود، زیرا تنها یک بار است بروزی ندارد، بنابراین فقط هنگام برخورد `firstFallen` ترو می‌شود، و دیگر نیازی نیست که گرانش سقوط داشته باشیم از این پس برخورد داریم:


```

38 public void percussion(Velocity velocity, float angle, float v){
39     float yy = (float) Math.sin(v);
40     float xx = (float) Math.cos(v);
41
42     if (!firstFallen) {
43         firstFallen = true;
44         velocity.setY(velocity.getY()*-1*ground);
45     }
46     double sinThetaOverTwo = Math.sin(2*angle);
47     double cosThetaOverTwo = Math.cos(2*angle);
48     Log.d(TAG, msg: "#1 sinThetaOverTwo : " + sinThetaOverTwo);
49     Log.d(TAG, msg: "#1 cosThetaOverTwo : " + cosThetaOverTwo);
50     double x_ = sinThetaOverTwo * yy;
51     x_ += cosThetaOverTwo * xx;
52     double y_ = -1*sinThetaOverTwo * xx;
53     y_ -= cosThetaOverTwo * yy;
54     Log.d(TAG, msg: "#1 x_ : " + x_);
55     Log.d(TAG, msg: "#1 y_ : " + y_);
56     vxNew = -1*(float) x_*10;
57     vyNew = -1*(float) y_*10;
58
59     velocity.setX(vxNew);
60     velocity.setY(vyNew);
61     centerX += velocity.getX();
62     centerY += velocity.getY();
63     Log.d(TAG, msg: "#1 yy : " + yy);
64     Log.d(TAG, msg: "#1 xx : " + xx);
65     Log.d(TAG, msg: "#1 vxnew : " + vxNew);
66     Log.d(TAG, msg: "#1 vynew : " + vyNew);
67
68 }

```

خط ۴۱ تا ۴۴ مطلب گفته شده است، برای اینکه اگر چوب در حالت نرمالش بود توپ همان بالا برود و برگردد.

خط ۳۹ و ۴۰ به ترتیب برای این است که سرعت را در راستای ایگرگ و ایکس بشکنند و طبق فرمول به کمک خط ۴۶ و ۴۷ فرمول

گفته شده در پروژه را پیاده می‌کنن:

$$V_{x2} = V_{x1} \cos 2\theta + V_{y1} \sin 2\theta$$

$$V_{y2} = -V_{x1} \sin 2\theta - V_{y1} \cos 2\theta$$

از آنجایی که گفته شده می‌توان فرمول خودمان را داشته باشیم ما برای قرینه شدن و آینه‌ای شدن، خط ۵۶ و ۵۷ در منفی ضرب

می‌کنیم، سپس در خطوط بعد مقادیر جدید را برای سرعت و موقعیت ست می‌کنیم.

در بروزرسانی تنها آپدیت موقعیت داریم و اگر در این آپدیت به دیواره‌های صفحه خوردیم آینه‌ای قرینه می‌کنیم.

برای حالت مختلف اولین برخورد می‌توانیم خط ۷۴ تا ۷۸ را به نیت تاثیر گرانش در بازگشت و دایره‌ای شدن داشته باشیم:

```

70 @ public void update(Velocity velocity, int w, int h) {
71     centerX += velocity.getX();
72     centerY += velocity.getY();
73
74     if (!firstFallen){
75         centerX += velocity.getX();
76         centerY += velocity.getY()*ground;
77         velocity.setY(centerY);
78     }
79
80     if ((centerX + radius > w) || (centerX - radius < 0)) {
81         velocity.setX(velocity.getX()*-1);
82         // velocity.setX(vxNew);
83     }
84     if ((centerY + radius > h) || (centerY - radius < 0)) {
85         velocity.setY(velocity.getY()*-1);
86         // velocity.setY(vyNew);
87     }
88 }

```

بخش Accelerometer:

برای حرکت دادن چوب با حرکت افقی پدال با از accelerometer استفاده می کنیم. Sampling rate را برابر با

SENSOR_DELAY_GAME قرار می دهیم که برای بازی مناسب است و بهترین نتیجه را می دهد.

با چاپ کردن مقدار شتاب در جهت X، مشخص شد که مقداری که کمتر از 0,2 هستند معمولا نویز هستند. همچنین در صورتی

که گوشی به صورت ناگهانی بایستد، مقدار شتاب ناگهان بسیار منفی یا بسیار مثبت می شود.

این مقادیر را با استفاده از یک فیلتر low pass و یک فیلتر high pass می کنیم تا در محاسبه میزان جا به جایی چوب مشکلی

ایجاد نکنند. قطعه کد زیر نحوه محاسبه میزان جا به جایی به متر را نمایش می دهد.

از آنجایی که در حرکت با سرعت تقریباً ثابت شتاب در هر دو جهت مثبت ثبت می شود، با استفاده از ژيروسکوپ جهت حرکت

چوب را تشخیص می دهیم. برای اینکار از یک queue استفاده می کنیم که همیشه 10 مقدار از مقدار ثبت شده توسط ژيروسکوپ

در محور Z را دارد. در صورتی که مقدار مثبت ها از تعداد منفی ها در این queue بیشتر بود، چوب به سمت چپ و در غیر

اینصورت به سمت راست حرکت می کند. همچنین برای تشخیص ایستادن گوشی از یک queue دیگر استفاده می کنیم که این

queue تعداد 50 مقدار آخر شتاب در جهت X را نگهداری می کند و در صورتی که تعداد صفر ها از یک تعداد مشخصی بیشتر

شد یعنی دستگاه ایستاده است و در نتیجه چوب هم می ایستد و جا به جایی و سرعت صفر می شوند.

میزان جا به جایی با استفاده از فرمول زیر انجام می شود:

$$x = 0.5 a dt^2 + v dt + x_0$$

$$v = a dt$$

قطعه کد زیر محاسبات بالا را انجام داده و با استفاده از آنها میزان جا به جایی را محاسبه می کند.

```
if (event.sensor.getType() == Sensor.TYPE_ACCELEROMETER) {
    float alpha = 0.7f;
    float low_pass = 0.15f;
    float high_pass = 20f;

    ax = event.values[0]*2;
    if((ax < low_pass && ax > 0)
        || (ax < 0 && ax > -low_pass)
        || (ax > high_pass)
        || (ax < -high_pass))
        ax = 0;

    if(queue2.size() <= 50) {
        queue2.add(ax);
    } else {
        queue2.add(ax);
        queue2.remove();
    }

    dist = (float) (0.5*ax*Math.pow(delta_t, 2)+velox*delta_t);
    velox = 0.5f;
    if(ax <= 0) {
        dist = 0;
    }
    if(queue.stream().filter(element -> element > 0).count() > queue.stream().filter(element -> element < 0).count()) {
        dist = -dist;
    }
    if(queue2.stream().filter(element -> element <= 0).count() >= 45) {
        dist = 0;
    }
}
```

در کلاس paddle مقدار بدست آمده در این بخش را بر 0.50 تقسیم می کنیم و نسبت مسافت طی شده را به 50 سانتی متر بدست می آوریم. سپس این نسبت را در عرض صفحه موبایل ضرب می کنیم و به این ترتیب میزان جا به جایی به پیکسل به دست می آید. در صورتی که چوب از سمت چپ صفحه بیرون رفته باشد و مقدار جا به جایی هم کوچکتر از صفر باشد و یا چوب از سمت راست صفحه بیرون رفته باشد و جا به جایی مثبت باشد، جا به جایی را اعمال نمی کنیم. قطعه کد زیر، محاسبات ذکر شده را انجام داده و بر روی موقعیت چوب اعمال می کند.

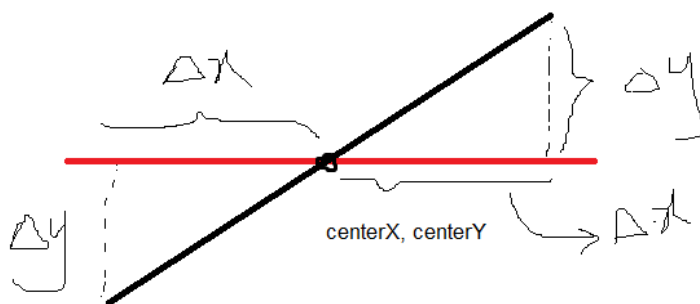
بخش ژيروسکوپ:

از سنسور ژيروسکوپ برای پیدا کردن زاویه چرخش چوب استفاده می کنیم. این سنسور سرعت زاویه ای را به ما می دهد و ما با استفاده از تایم استمپ اختلاف زمانی را محاسبه می کنیم و سپس ضربدر مقدار متغیری که ژيروسکوپ به ما می دهد می کنیم. برای آن یک

فیلتر تعیین می‌کنیم که اگر کمتر از یک مقداری شد نویز ژيروسکوپ را بگیرد. سپس این مقادیر را به عنوان ورودی به قسمت آپدیت می‌دهیم.

```
if (event.sensor.getType() == Sensor.TYPE_GYROSCOPE) {  
    if (timestamp != 0) {  
        final float dT = (event.timestamp - timestamp) * NS2S;  
        rx = event.values[0];  
        ry = event.values[1];  
        rz = event.values[2];  
  
        gyroX = (float) (rx*dT);  
        gyroY = (float) (ry*dT);  
        gyroZ = (float) (rz*dT);  
  
        if (Math.abs(gyroZ) > EPSILON) {  
            double sinThetaOverTwo = Math.sin(gyroZ);  
            sin = (float) sinThetaOverTwo;  
            double cosThetaOverTwo = Math.cos(gyroZ);  
            cos = (float) cosThetaOverTwo;  
        }  
        else {  
            gyroZ = 0;  
            sin = 0;  
            cos = 0;  
        }  
    }  
    timestamp = event.timestamp;  
}
```

سپس بعد از این که این زاویه را به رادیان پیدا کردیم سینوس و کسینوس آن را محاسبه می‌کنیم. با استفاده از فرمول‌های زیر می‌توان میزان جابجایی چوب را محاسبه کرد و این جابجایی را اعمال کرد.


```

delta_x = cos*sideX/2;
delta_y = sin*sideX/2;

float centerX, centerY;
centerX = (x1+x2)/2;
centerY = (y1+y2)/2;

if (gyroZ != 0) {
    x1 = centerX - delta_x;
    y1 = centerY - delta_y;
    x2 = centerX + delta_x;
    y2 = centerY + delta_y;
}

```

برای $x1$ از آنجایی که نهایت تغییرات زاویه‌ای $+90$ تا -90 است و چرخش در این زوایا صورت می‌گیرد، برای انعطاف پذیری می‌گوییم که همواره چرخش نسبت به نقطه مرکزی چوبمان باشد، و کلاً از سمت چپ بالا تصویر شکل می‌گیرد و مبدا آنجاست به همین علت چپ رفتن و با رفتن یعنی کم شدن و غیر آن عکس است. به همین علت $x1, y1$ کم می‌شوند و دو متغیر دیگر خط اضافه می‌شوند.